

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

ALİ ŞERİK

Sevdanın Yırtılan Yeri

BROY YAYINLARI: 219
mayıs 2006

kapak tasarım
DENİZ DALKIRAN

ofset hazırlık
HOY Ajans
0212 243 67 78

ALİ ŞERİK

Sevdanın Yırtılan Yeri

--ŞİİRLER--

ÖZGÜRLÜĞÜN BOYUNDAN ÖPMESİ

Tekrar dönüyorum yamaçtaki yuvama
zakkumun yaprağı nasıl yakamoza düşerse
işte öylesi bir baş dönmesi
Konukluğum her zamankinden daha çıplak
tüm pulunu yitiren kasırğa
Elbise giymiyorum, bakın rüzgârlarım açık
sertleşsin yaralar, kabuk bağlasın akşam
Tutkunun dumanı sürülür acıların nargilesine
Bıyığım her sabah biraz daha zaman dışı
Geliyor yalınayak,
özlemin dikeninde gül toplayarak
dedemin sakalı
ellerim kanasın vapurun iskelede yanışmasında

Karanfil yürekli mezar taşı olmadı henüz umutlar
 Dönüyorum, bırak şarkı kovsun
 kusur yaklaşan kara bir seccade yolu kesen
 fidelerin yaprak dökümü elmacık kemiklerde
 Panolara yapıştırılan endişe
 gebe kalmıyor politik düşünceye
 sebepsiz kalmadı havaya fırlatılan taş

Şerbet dökülür seramiklerin altına
 sezginin, yokluğun ve varlığın arasında kopan boyunbağı
 harcını katmak zorunluluğu toynak pot kırmaların inşaat sırasında
 Bilinir, hatanın kız sesiyle haşır neşirim
 fakat zor geliyor nefes almak hastalığın yatağında
 sürekli düşünmek nereye gideceği bu can vermenin
 Yöneliyorum koklamak için sokağın sıcak vücudunun
 şefkatine dokunmak için taşralıların
 sevincine, haykırışına, gülmesine takılmak
 Geri dön otun yeşilliğinde gizlenen süte
 şarapta üzüm, buğdayda ekmek ellerini bekleyen
 Bağışla, tekrar terk edersem
 bulmak için insanda yitirdiğim özgürlüğün boyundan öpmesini
 Böceğin vızıltısında uyandı tencere
 ve sustu kaynayan su

İPTEKİ TÜM DÜĞÜMLER

Öykünü anlatacağım
Şekere bakar gibi bakan çocuklara
sökmem gerekti ipteki tüm düğümleri

Anlayabilirler mi diye düşünüyorum
Yüzünü taşıyan kitap nesli tükenmiş bir kuş gibi uçup gittiğini
Sarılırlar mı gözlerinde parıldayan umudun tutamacına
Korkmaz mı çocukları hayatın yarasında akan hortlaklardan
Öğrenebilirler mi ağustosun memesini nasıl aradığını kuzuların

Nasıl anlatmalıyım dostum
düşmanına selam vermek zorunda kalmaları
işçinin çilesini ve vurdumduymazlığını pazarlarda
emeğe nasıl değer biçildiğini borsanın ve ihalenin
telefon çalmalarında
Konserve kutusunda hafiften paslanmış sevincini anlatmazsam
nasıl anlayacaklar çiçeğin yaprağını yolan insan sevgisini
Tanrıların nasıl yaratıp sunakların yıkıldığını
kenti kurup tahrip edildiği küçük kaşıklarla
surların taşı bulutların gitmediği yerlerden
insan ve hayvan gücüyle taşınması
Öldü kentin halkı kendi nabzında
susar değnek, kadın tüccarları oturur namusa

Gözleri şeker yalar gibi bana bakmaktalar
elleri özlemin yanağından daha yumuşak
dudaklarında hayatın kırmızı rengi
şimdilik korkusuz bakarlar büyük insana
bir başka tatlıdır gülmeleri, iyilikten başka bir şey
beklemez ağlamaları

Bağışla dostum, haydın çocuklar dondurma yemeye

GEREK KALMAZ

Uzaklarda gök gürlemesi
rüzgârın ve bulutun elinde olduğuna göre kaderim
çünkü duldalanacak yer yok bu şiirde
ıslanacağım demek birazdan

Güneş sıcaklığını mihlar gölgenin etrafına
ha bire kavrulan toprağı eşer tolgasıyla
Bahar tüm yeşilliğini yaza atar tohumunu saçarak
kuraklık kökün içine saldırır, dağılır hüznlenme
kertenkele kaçır nöbetinden

Yazlıktaki bahçenin içinde çamın yarısı yeşil
diğer yarısı malum
İnsan da genç yaşta bölünür özlemlere
birdenbire düğümленir hava, çatallaşır yol
Burkular yürek her öpüşmede, yolun iki tarafında

Dünyayı bir kenara katlayıp
açıp peyindir ve ekmeğine sarılmış bohçayı
bulutların gri çardağında kekik kokar çağ
Gözümü yumup nefesimdeki kalbi dinlerim
nedense bahçenin dışına atılan küfürdür yabancılığı

Bahçedeki demirliğin arasında örümcek ağı
her sabah toplanır gece kelebeğin kanadı
sebepsiz yere zambak çiçeklerini açar sıkıntıda
Her yağmurda ıslanır iradem
ıslandığı sürece sıcak bedeni vatanın

DİLİNDEN ÖPERİM TÜM SARILMALARIN

Ağrıyan coşkuyu sırtladım
kimi zaman doğum sancıları göbek bağıni kesen
kimi zaman da uzun bir mektup yırtılan konuşmalar arasında
Maydanozun yeşili damarı, azaptan akan su arı

Susan ürkekliği taşıyorum
apartmanın boynunda sallanan çamaşır ipleri
her an biri bırakır nefes almasını aramızda
Dar yine kaç, nerde olursa olsun kırlangıç
kanadının tekini bırakıp gider seyir defterinin arasına
sonra vurulur zeytin gibi gökyüzünden

Yasaklanmış çocuk parkı yüklendi kaburgalarım
kovulduğum kente geri döndüm
Sürgüne gönderilen duygunun kasabası boşaltılmış
Kardeşimin son mezarı kazınır
her seferinde mezara daha genç
daha genç insanı yatırmak zorunda kalan yakarış
küfreder dolu dolu yaşamın ipindeki boncuklara
bu benim susma alışkanlığım

Sürüngen kendisini döllüyordu, çiftleşiyordu yalnızlıkla
Adım hep yabancı, uğursuz, hep git geri dönme
ağrıyan kırk üç yaşım konur desensiz çorba tabağına
hiddetlenmeniz bari gümüşten olsun ey sokakların cambazı
gümüşten olsun gözleriniz, dilinden öperim tüm sarılmaların

Çocukken bacamızda öten baykuşlar uğursuzluktu
şimdi baykuş toplanır iflas eden mahalle dükkânlarında

İSLANMAMIN GÖMLEK DEĞİŞTİRMESİ

Sağanak boşalmakta betonu yakan güneşin parmak uçlarına nedense toprak toprak kokmuyor

ıslanmanın gömlek değiştirmesinde
 Binanın dış duvarında kuru bir çamur ıslanması
 yoldaki çukur biraz daha külfetli ve derin mazeretlerin kırışları
 Çimenler sararmış, dikenli otlar dikenlerini dökmüş
 sıcaklığın kavlak sofrasına, öter çekirge talihsizliğin tarlasında
 Yolculuk yine bir yerlere götürmekte dostun kırık yelkenini
 bir ceylan ölüsünü taşır gibi ilerliyor otobüs varoşlara
 İstasyon ayrılığın ve buluşmanın yalaz ve küllü el sallaması
 Sel doğasına göre akmakta serinliklere, çoğunun içmediği
 buzlu tan vakti
 Hep aynı noktada bekleyişin boğulması, kundaktan düşen bebek

Üç çocuk duldalanmış balkonun altına
 yağışın kesilmesini beklemekteler, ıslanma korkusu
 ya da çamurlara batma, ne sayarsak sayalım
 Akla gelmiyor yağmurun üstü ve altı ölenlerin gözyaşı,
 eklemek arası

Liman sağanağın altında yaşlı bir ananın ince yüzü
 buruşmuş kırış kırış bakışları, dalgalı ince kaşı, çöpürlü
 son kez güler gibi bana bakan dudaklardaki elveda

Rüzgâr şu an saçları dökülmüş tarağın dişleri
 sulusepken sanki öfke zamanın bakracını dolduran
 Yağmur damlasının dili olsaydı ağlardı her yere düşen
 Doğasız yaşamaya alışılıyor yaşamın cennetine yuvarlanırken günah
 vücut boyanırken bayrağın ve ezanın içinde
 Niçin çilentiği taşıyan bulutlara ad takılmıyor
 kısa ömürlü mü bu kanama, çoğalmakta mı
 tarihin dışına düşen gerçek
 gelip geçici olduğu doğru mu peygamber küfrünün
 Yazılan metinlerin tüm ayrıntıları toplanmış
 kırıldı aynaya bakan yüzdeki tıraş yarası
 Her yağışta, elde eriyip gitti soykırıma bırakılan düş

Çanakkale yolu üstünde bir kadın canına kıyar
 adını kimse merak etmez, ayıptır bu
 Boğanak hiddetlenir ovanın, dağın, taksinin üstüne
 yaşamı terk etti serçe, vedalaşmadan, sekmesini kırarak
 çamurun içinde ağlar üç çocuk anaları için
 Musluktan akan suyu içemiyorum
 yudumlamak zorundayım sevdanın yırtılan yerini

DUYGUNUN YEŞİLLİĞİ

Kuşların ve çiçeklerin adlarını unuttur kiremitler
 kesik bacağı taşıyan bir vücut gibi büyüyor kent
 hasta kalbim, dolaşmak istiyor eylülün ortasında
 bozkırda savrulan kuru bir kenger
 Betona, kirece, asfalta hapsedilir duygunun yeşilliği
 kurtulmak sanki mümkün değil bu gelişen cilt yarısından
 Emekleyen dünyaya, düşüp kalkan sevgiye
 kına yakar kalorifer peteği, sakızını yapıştırır sandalyenin altına
 Zehirler her akşam vakti göze damlayan zamanaşımını çanaklar
 Kapının zili takılır misafiri gelmeyen ayak izine

Cep telefonuyla ziyaret edilir hastanın ziyaretçi bekleyen acısı
 Adları ayıklanmıyor patikaların, vazgeçilir koştuktan
 uzaklaşır sohbet, kuru bir gül misali asılır güneşin altına
 Her sabah unutulmak üzere olan yaşanmamış gün
 canına kıyar çocuğun eteğinde
 Galeride sallanır kuşların gri kanatlarının altında telsizler
 kuş gribinin ateş ve ter nöbetleri
 Yasemin kırmızı rengini yitirir
 öfkenin karamsarlığında dökülür ilham sinek pisliğine
 Çoğalır kuşanmışlık, tespih ipini koparır kardeşliğin
 unutmak için pasajda gelgitler
 Kilidi çevrilmiş kapı, usulca kapanır soyunan yangının yüzüne
 Hayvanat bahçesindeki hayvanları sal
 kentin içinde balta girmemiş insan ormanı, yapraksız yağdı kar
 ezikliklerinden kaçsınlar diye oyunlara, maça kızından önce

Günlerdir yürüyorum hiçbir yere varmamak için
 uçuşuma yuvarlanar bir yolcu aracın sürücüsüyüm sanki
 terler içinde bakılır damardan damlayan gökkuşuğına
 Bozkır yangının ilk kıvılcımı düşmüş
 arkadaşılığın külleşen duygusundaki pamuklara
 Sere serpe hiçbir sırdaş yok, olmaz da zaten yırtıldı karneler
 yayı kırık bir tabakadan içilir günün durakları
 artık kendisine çiçektozunu topluyor açılmayan evrak
 Yakılacak hesap var ihbarın havuzunda, duvak duvak tutuşturmak
 elbisenin içinde unutilan bedenın zaman dilimi

Sitem dağıdan yuvarlanan koca kaya, aşındırıyor kemikleri
 Ayak parmakları kesik bir köle olduğumu
 düşünmeye çalış, çatala ve bıçağı dokunmayan
 emeğinden, böbreğinden, cinsellik için vücudundan başka
 pazarlayacak hiçbir şeyi olmayan
 Emeğın rengi unutulmuş, kokusu da, tadı da
 içindeki işçiliğın tasası da, öfkesi de, leş kokuyordu toplu sözleşme
 Göle yüzme bilmeyen biri gibi atıyorum kendimi
 yatağın üstüne, bitkin, kinsiz, izlerden uzak
 Boğulma diye bir irkilme, yorganın altında nefes almak için çırpınma
 avucumun içinde pelte gibi gökyüzü
 Vücudunu sıtmaya bırakan, katılaşan, yoğunlaşan susma cinayeti
 geri döner kesmek için düğün arabasının yolunu kesen bel bağıını
 Gün hasret, kuşların kente saldırısına
 Bir daha bulanmadı atlıkarıncada yitirilen mutluluk

GECEDE YAPILAN ÇIPLAK ÇEKİM

Öksürükle dolu bir film izlerim servis otolarında
kesilmiş kahkahaların tafrası toplanır kalabalığın ortasında
günün içinde yorulan bedenlerin terini siler ayak izleri
eve dönüşlerde

Konuşulan susmanın dil sokaktaki insanlara içirilen antibiyotik
peşe takılan erdem küfürlerinin şarjörünü boşaltır sabra
Sahnedeki aktörler, hep bizden biri gibi görünürler
başrol oyuncusu gibi girerler hayata
farkına varılır küçük bir rol oynadığı sözlerin kapsülünde
sırıklardan düşer, düşer reklamın lekeleri cumanın hamaratlığına

Hep bir film izlerim umudumda
bazen Deniz Gezmiş'in asıldığı kentten gelirim
Pir Sultan'a taş atanların arasında bulurum kendimi
ya da Guevara'nın peşine düşen ölüm mangasında çelimsiz asker
Toprak, hasretlik duygusunda boğulan kasaba kızı
Dil güneşin altında sararmış bildiriği koparır
duvarın arkasında yeni bir gün eteğini sallar cilvelerle
Hedefsiz kurşunun konuştuğu acı bir çılgılık olur konukluk
yoksullaşır yakılan iklimin sayfaları, setleri yıkılır köylünün
Zaman dolar şiddetle, gözleri açmayı engeller küflenmiş hataların
törelere ördüğü uçurtmamın hapisli ipi, yoksulluğun ellinde
korku filimin en kötü sahnesinde tıtır yürekteki gerçek

Işık ayarlayıcısının lambasında yanar gecede yapılan çıplak çekim
söner kameramanın utancı, ha bire görülmeyeni çekmeye çalışır
gecenin her çeşmesinde tecavüz edilen onuru satar pezevenk

namuslu erkeklere
Yüzdeki boya dökülür, duygunun başörtüsü ampulü söndürür
Ses ayarlayıcısı, kentin titremesindeki vahameti kollar
gelip giden sofuluğu kaydederken nefsimin utanç duvarına
Gözün uzaklaştığı noktada ışıkları dağılır yaşamın
Bu sahne bireyselliğin kumsaldaki koşması
kollarını açarak, açarak bacaklarını
boş ve dolu arasında bardaktaki suyun berraklığı
Satranç tahtasında kırılan mücadelenin nal izinde unutilan dayanışma

Yönetmen olmaya çalışırım kendi yaşamımın tohumundaki serüvende
umudun değirmeninde uğraştığım dereleri hatlarken
Gişede kaç kişiye bilet kesmek gerek
kapısını sonuna kadar açabilmek için sıkıntının
belki ilk önce ben içeri girmeliyim
göstermem gerek kopan filmini Nihat'ın
Bir sirk oyuncusuyum çadırından düşen

PİLLERİ BİTMİŞ TÜM OYUNCAKLARIN

Geldiğimde yoktun, senden hiçbir suret bulamadım
 saat durmuştu, son günümüzden kalmıştı ayrılık
 pilleri bitmiş tüm oyuncakların
 Odalarda, kapı önlerinde, merdiven diplerinde
 soluğu kesilmiş böceklerin kurumuş kanat çırpmaları
 Sensiz her mermer mayın tarlasıydı
 sessizliği bütünleştiren her patlamasında
 Çeşmeden gizemli randevuların suları kesilmişti
 nerde seni her öptüğümde gezmelerime giren meçhul
 ve şehvetli koku

Yoktun artık, kahrolası çakmaktaki gaz boşalmıştı
 Evde yalnızlığın kokusu sarımsak gibi acını sürüyordu damağa
 duvarlarda asılı resimlerin boş izlerinden başka
 hiçbir şey kalmamış seni anımsatan
 birde bahçeye diktığın gölge yaprak açmıştı
 Bir erkek hayatının tam ortasında nasıl yalnız yatağa girerse
 öylesi bir çaresizlik içinde açıldı kapılar, kapandı tüm pencereler -

İimde intihar etti yüzündeki gamze
 uzak düştüm zor günlerin yükünü taşıyan akşam serumlarına
 Serpentinin nakışları sele döndü
 papatyanın boynunu zorlukla eğdi ayrılık
 haberlerin fırtınası çağdırdı vapur gezintilerinde alaborayı
 silindi ellerin can kurtarma simidi
 Sokakların sokak olmaktan faz geçtiğı günlerdi
 dönmedim etine takıldığında tel örgüsü sınırların kimliğinde
 Buradayım işte, değışmemiş, tanınmayacak eski halde
 hatalarımın tülbindine sarılarak, alçı içinde ırğatlığım
 Tüm zorlukların izlerini hissediyorum
 etim çürük, nakarat boş, sesim yalınayak ve acemi
 seni düşündükçe kırılan iğdenin gövdesinde
 Şenliklerde kurudu yalnız kalmanın acısı
 çağdırdım direnmenin yuvasını taşılayan özveriyi
 Şimdi meyhanedeydim, arama ortasında bir dinlenmedir bu
 akşama doğru, henüz karşılanmamıştı akşam karaltısı
 birdenbire kar yağdı, şaşkınlığın tam ortasına
 çıktım dışarı, beyaz bir gelinlik giymişti gözlerim
 ama sen yoktun, sargısından kurtarmak için dünyayı

İŞÇİLİĞİM YETİM KALIR GERİDE

Grev oylamasını bırakmaya çalış
koşmaların arasına sığınan ufak tefek
mutluluğun kenarında kanayan gözyaşına
Dudaklarıma sıcak çayı yudumladığımda
boğmaya çalışan bir keder oturur
saadetin ve sığara molasının sığınağında nöbet tutan
Bazen anlatılacak olanı anlatmak için söz
boşluğa atılan jiletten başka bir şey değil
yüreğe daha derin bir bertik açan merdiveni inmeden

Anlatılmak istenen düşüncenin duvarlar arasındaki fırası
konuşur kendi anlamsızlığın zorbasında
Telaşında kaybolan bir çözüm
durmadan aynı masanın altına yitilen
Durmandan aynı masanın altına yitilen
sandalye sokaklarda öğrenilen sevginin döl tutması
Kibritin ucundan ateş alır hududun yarası
soğukkanlı atılacak adımın da cesareti
Usul usul tüter içimde sevdiğim kadının sıcak ter kokusu

Yenilgiler aranır yönü dağıtmak için günlük yaşamın direksiyonunda
 kiraz çekirdeğine sığınan çok sesli alkış
 Tarihi olmayan biri gibi yaşamak istemiyorum
 artık hazırım her yıl seyretmeye Deniz Gezmiş'in
 tekrar asılmasını, derimden darağacı, susan sesim cellat
 gövdemde sallanır körpe bir genç

Koklanır ağaç kabukları, duvar dipleri, fabrika bacaları
 yabani hayvandı azimet
 mıntıkayı tespit etmek için gidip gelişler proleterliğin kederinde
 Sınırdaki evcil avcıdan kaçılır, benden biri gibi görünür ihbar
 tuzağa düşmemek için gizli anlaşmaların mekiklerinde
 Öpüldüğünde ayrılığın eli, sıtmalara bölündü bohça
 bırakın azabın bıçakları işçinin sırtında pusulasız iz döksün

Gün olur habersiz sualsiz ayrılırim emeğin kolundan
 duasız, tanrısız ayrılısam da hayattan, işçiliğim yetim kalır geride
 Şiddetle kıracaklar cenaze namazımı, son kez küfretmek için
 geride bıraktığım şiire
 Saldırı devam eder kırmızı umuda

ÖZLEMİNİ SARAR MAHPUSLAR

Karşılıksız çeklerde ilerliyor otobüs
 sabıkam, insanlar arasında her zamanki yolculuğum
 Uzakta son ışıklar parıldıyor yurtsuzluğun penceresinden
 tepelere yaslanmış köyler, ovada kaçakçı mı arar mum ışığında
 Karanlıkta özlemini sarar mahpuslar her duvarın arkasında
 Yolcuların çoğu uyumakta, donup kalan bakışlarda
 bir yerlerden kaçırıp huysuz yüklerini
 bir başka mekâna taşıyorlar zarif sevinçlerini
 Solladığımız kamyonlar sermayenin açlığını yaşıyor
 ganimettir yükleri, karanlığın içine kamufle edilen
 Kazanın lokmasında canavar dolaşmakta
 sarhoştur kaptan, kolonya döküyordu avucuna muavin
 son surat gecenin üstüne, sürüyor korna sesini

Dinlenme tesisi, yıldızlar daha uzak
Bacaklarımdaki ağır unutturur efkârı
birkaç dakikalığına dolaşıyorum yolcuların sargılı bakışlarında
Gece yolculuğu bulmacalarla sıkıntıyı emzirir
görülmez yanan ormanın geride bıraktığı kömür izi
kimin baskın düzenlediğini intihara
Faili meçhul bir cinayettir karanlıkta hırsızlamasına uyanmak
Yolculukta yoğunlaşır kimlik, yetim arzu sorar
bir faşist generalin adını
Kimsenin bulamayacağı iki kent arasında
telkinli protestonun hesaplaşması
saçılır susmanın kanı, kuraklık dalar bahçelere
kapanır konuşmanın şalteri
Ayrılık acısı cellat gibi kollarını açar
Kaptan buzlu suyu rakı gibi içiyor
Uyumak için şafağı bekleyeceğim, bildiğim odur ki
yolculuktaki uyku unutmaktır geriye kalmaları

HAYATLA SEVİŞMEYE BAŞLADIĞINDA KEDERİM

Unutmak için gözümü yumdu
ateşe hazır bir tabancaydı sevda
Çay şekeri eriyordu teselli edilmiş günlerde
Dökülür rakı damlasını sayarak
gözlem evinde birikir şehitlerin adları
Elindeki şekerleri yere düşüren bir çocuk gibi
gözlerime inanamıyordum, çamur içinde
kaybolan düşlerin hüsrânına
Yolu geçmeye çalışan tavşanın leşini topluyor kuzgun
Karşıya geçmekten korkuyordum
Gözlerin bağlı veya açık olması
hiç fark etmiyor bakmanın ve görmenin arasında kalır kanlı Sivas
Hep çiğnenme duygusu trafik kazalarında ehliyet kursu
sessiz sedasız, hiç eksik olmayan narkozlarda
kürek çeker budaksız kalma korkusu

Peşime takılmakta tarihi hep yeniden yazan
 yeni düşüncenin trafik hızı ve yol kenarında
 fahişelerin dur işareti
 Bildiklerimden kurtulmak için
 yazıya döküyorum tüm saatlerin nefes almasını
 aynı anda hesaba dökülür
 torbalara doldurulan yoksulluğun çaresizliği
 Doğduğum kasabanın adı bile eskisi gibi söylenmiyor
 Yiğitlik nasıl yok olursa günün içindeki met ve cezirde
 işte öylesi bir gönül yarasına banmak
 yangının dili ve kanal kenarındaki çam ateş alır

Doğum gününden sonra birileri çıkacak
 yeniden avuçları kadehe dolduracak
 yaradılışın ateşini yakacak klavye, kuşaklar arası
 öncesi ve sonrası birleşecek kulaktan kulağa söylenen
 Susuz kuyuya erdemliği dolduracak
 pervanenin kanadını döndüren iş saatleri olacak yeniden umut
 Atışı duyulmayan buruşuklukla kalksa da öfke masadan
 unutmak için eski düşmanları, gözlerimi açtım
 Görmeye başladım yalınayak yürüyüşünü devrimin
 hayatla sevişmeye başladığında kederim

KELİMELERİN KÖKÜ SÖKÜLÜR

Bedenin kozasındaki yaşama yaklaştım, eğilip çocuğun kulağına
kırlangıç uçurdum, geri dönmeyen vapurların
deniz ötesi yolculuklarına
Cennetin mimarı sen misin diye sordum
yaşı dört beş ya var ya da yoktu
Küflerin içinde bayatlamış kelimelerin kökünü söküyorum dedi
dedi, kazları güdüyorum taranan saçlarda
avizenin bataklığından su
kentin çöplüğünden oyuncak topluyorum
yarın belki gömülürüm dedi
dedi, yaşlı bir gurbetçinin bedenindeki mezara

Doğrulup baktım olduğum arazideki ısırgan otlarına
 her yerde birilerinin silueti, dal gibi titreyen anlaşılmayan bir dilde
 çeneleri bir şeyler yer gibi hareket halindeydi laleler
 yerkabuğundan sancılar denize karşı bumerang atıyordu
 birde başları tuhaf tuhaf oynamaktaydı peynir taşıyan kızların
 dinlenen homurdanmanın garipliğinde ilerliyordu
 ticaret ve toplu sözleşme

Kulağımla eğildim çocuğun dudaklarına
 Duymak istediklerine sahip değilim dedi
 dedi, benim konuşmam hamuru ekmek yapan maya değil
 şarabı olgunlaştıran serinlik, tohuma can veren toprak ve su
 yüreğe saldıran kara sevda değil dedi
 dedi, teslim almadım bu dünya emanetini

Doğrulup baktım, gölge yılan misali kıvrıldı
 kayalığın arasındaki karanlığın şarkısını söyleyen peri kızına doğru
 tavuk gribi gibi çoğalıyordu sermayenin kümesleşmesi
 Sustu çocuk, bir daha konuşmadı kundaktaki Amsterdam

AYNI SEVİNCİN ÇAYI İÇİLİR

Kaderin bahçıvanıydın
 elinde olmasa da serseri kaza, havaların sıcaklığı
 hastalığın ilaç kokusu
 kaçamak aşklara davetiye salan sarışın kızlar
 bırak bari onlar hoş gelsin esmerliğe

Harita çizerdin kurşun kalemlerden sakınmadan
 defnesini saklayan bir çocuktun
 Son satırı yazmazsan da
 tabutu taşıyanlar kendi mezarlıklarına gömerler

son virgülü ve noktayı

Bir çember çizilir kum tanesinden doğan çöle
 Çemberin içini boyamak ister kır çiçeği
 firçanın kılları kanda yumuşar
 renkler sevdanın yırtılan yerinden damlar
 öğrenmenin teni siner eriyerek
 iş kazalarında parçalanan ve ezilen etin hıçkırıklar

Kaderin bahçıvanıydın
 beklenmedik ölüm haberini getirse de hediye
 birden fazla sırla dolaşırdın bilimin keşçesinde
 Hava kirliliğinde nefes alsa kimlik kontrolü
 gövdenin parçası kopar haberlerin eski görüntülerinde
 Kara bulutlar kaplamıştı gökyüzünü süsleyerek
 düşündüğünden daha çoğuz, çeşmeler birbirine uzak
 sular içilmekte, bahçeler geri çekilmiş içimize
 kendi sesimizle suluyoruz kendi toprağımızı
 bir gün taşar toprak bahçe duvarından

Sarılaşarak yanılmıştın cetvele
 tükener dolmakaleme, alışveriş listesine
 ayrı bir yönden esti geçim sıkıntısı
 Boy atmıştı milimlerle ilerleyen parasızlık
 düşmüştün cansızlığın doğurduğu bitkinliğe dershanelerde
 Keramet bekledin boşluktan, sidikten, yere düştü yumurta
 medet umdun yolunmanın ottan
 kurşun dökmekten konuşmanın yüreğine
 İtikat ettin doğa dışı söylentilere
 yalnız kalmış bir savaşçı gibi ađladıñ mavzerinde
 Bahçivanlığı tüm hacetlerini bırakıp
 bilimdışı söylentilere çiviledin dizkapaklarını
 tartışmalarda solan hayatı yeşertmeye çalıştın baharı düşünmeden
 Posta kutusuna atılan pulsuz sermayenin fanyasında durdun
 iffetli bir töre bekçisi olurdun, kıırarak gölgeni at yarışlarında
 kendisine ve dünyasına küsen bir cevap oldun
 soruların anlamını yitirdiği arenaların tokluđuñda
 Ermişler sürüngen bir böcek gibi dolaşır
 dürbünlerin yakınlık ve uzaklıđuñda

Kendi öfken çıktı karşına, aklın gömüldüğu toprağı çapaladı
 yandı tekrar meşale, söner mendilin susması
 Kader arkadaşı oldun yabancı birisiyle
 umulmadık bir alanda aynı sevincin çayı içildi
 çakmakların yanıp söndüğu sınırlar ötesi bir selam geldi
 kolların birbirine sarıldığu, amcamın ölen oğlu geldi birden aklıma
 Tekrar kaldırdın eteği, gördün çıplak eti

BİRLİKTE GİRDİK BU SUSMANIN KOMASINA

Boş ellerin masasında konuşmanın kifayetsiz olduğunu öğrendim
 Ne işe yarar sürahilere dolarsa gecenin uykusu
 Kaldırdım kudreti unutturan portrenin yaprak dökümünü
 Bülten, konuşan gerçeğin aynasındaki görüntüyü yansıtmıyordu
 gazete susmayı çoğaltmak için besliyordu
 bilekte zonklayan görüntüleri
 Porselen kırılıyordu
 süper marketin otomatik giriş kapısında kovuluyordu dilenci
 O görüntünün temeli hiç eşilmemişti
 liderlik hep taşmıştı saldırmak için kürsülerin mikrofonuna
 suratla ilerleyen hayatın burgacına takılmakta geri kalmıştı adalet
 Korumacıların güneş gözlüğü bir saldı bakışı ıslatmayan

Beklemenin yararsız olduğunu bilmiyordum
 terlerken dur işaretlerinde
 Susmanın hiçbir zaman gözlere yansıyan
 gerçeği ifade edemeyeceğini öğrendim
 Yalnız yumruk sıkmakla silkelemez
 bulutun pamuğunda inci gibi sallanan otun yeşillieği
 Nasıl dönerse karpuzun yeşillieği kırmızı suyuna
 kelebeğin kanadındaki yel fırtınaya
 Öyle dönüşür meydanları halı gibi  ırpan ses
 ses kasırgasına, gerçeğimden koparıp gerçeğimin tozunu silkeleyen
 haykırmayı bekleyen, kirli gibi görünse de şafak

Hicranın durağında bindiğimde tramvaya
 kentin acısı göğsünde saklanan mektuptu, insan kokan
 Kuskun sokak beni kovuyordu dikişlerinden
 beni geri çağırıyordu Mahir'in fotoğrafı
 dokunmak için kırığın h sranına
 Tüm kelimeler vatani yitik bir eğe oldu
 nar satıldı tane tane, güneş gibi, iskelesinde umudun
 Sallanmak istendi özgürlüğün salıncağında, zinciri yoktu
 Sanki hep birlikte girdik bu susmanın komasına

SÖZLERİN KIRIK OKU

Ölü kentten selam getirdim, zırhı tezvirin kılıcı ile delinmiş
 Sözlerin kırık oklarını toplayıp geldim
 Ahşap tahtaların arasında dile gelen acıyla yüklendim
 yıllardır tanıksızlığın pencereden atılan
 Mızrağın ucunda koparılmış omuz başı
 endişeyi getirdim yakılan sırların sığınağında
 Geldim doğmaya aynı sancılar içinde
 ellimi ikiye kesen gülümseme
 tutkunun tepesinde ip hatlar vurulma
 hazarın son nefesi can verir kentün giriş kapılarında

Dibi taşlanmayacak mı bu dünyayı kuşatma zulmünün
 Dili şehvetten, canı deriden ayırt eden top atışları
 alnıma yapıştırılmış bandrol
 ha bire tüket diyor tüketici hakları
 Fabrikada adım mekik numarası
 sermayenin pimindeki felaket her gün biraz daha haçlı sever

Bıçağın kan aşireti dudağa damladı
 kurşun limonun sarısındaki umuda sıkılmakta, sarıyı sever güneş
 Geldim ölü kentin bozkırından yüklenerek çalıları
 mavi kan gölünde yüzerek, peşime takılıyordu tüm köpekler

Silahsızlanmayı getirmek için gelmedim
 ne de vişne dalındaki şeffaf güvercini
 Toplamaya geldim unutulmuş kardeşlik kinini
 saklanan terli ısırabı, akıtılan saydam gözyaşını
 biriken beyaz hıncı, atılan iş başvurularına çıkış kapılarında
 Melaikenin elinde yanmakta olan meşaleyi söndürmeye geldim
 Bildiğim halde aranızdan kovulacağımı

Gine bağırır biri kentin demirliklerinden
 konsolosluğun bilgi toplama raporundan çıkarak
 Haydın çocuklar
 Bağdat Kalesi'ni yakalım

HİÇBİR SİĞİNAK KALMADI İNSANDAN BAŞKA

Sevdiğim, tüm dutu yenmiş özleyişin
kadife maskesini takan kimsesizlik saldırgan bir cenderedir
havayı sızan pencerelerden akar kanayan muslukların davetiyesi
nimbusun şımşeginde ıslanmış hücreler
Meyvesiz dalda sallan sökülmüş sokaklar
alınımı sildiğim dilekçe başvuruları
Konuşmalara gömülmüş emeğin hatırası toplanır
doldurulacak o kadar çok sıcak sohbet var ki
elim buz kesilir toplarken bulaşık tabaklarını
 protesto yürüyüşlerinde

Acı çekmeden anlaşılmıyor günümüzde bilyelerin yuvarlanması
aylıklarda yanan şaşkınlık raylardan çıkan grev kırma fidyesi
güçsüzlükten dökülen kırıntı dileniyordu

pazarların toplanma vaktinde
Çivi bile olamadı aşkım, sevmek yetmiyor kadın seni
bırak ki duvara asılacak bir mutluluk resmi olsun buluşmalar
İakirhanemizin sevincini unutmuşum

dizginlerken işçiliğimin kasketini
Artık dünya tanrısız, vurulur kılıç, şeytan çağrılır
Hiçbir sığınak kalmadı insandan başka
peygamber yeryüzüne geri dönüp susmayı tercih eder
Ağlamaktan başka bir şey yapmıyor göklerin meleği
kanadı yolunur ve yanar alış veriş merkezinde
Şimdi uyanmak istiyorum diye
haykırdı şair ve dünya soyundu yeraltı zenginliklerinden
Gözlerimi açtığında hep başkasının uykusundan
sıyrılıp çıkarım, cinayet işlemiş bir makaleydi özleyiş
Kuru bir dut yaprağı gibi dökülür ten

PENCERESİ KIRIK BİR ZEPLİNDİ YÜREK

Sarhoş gezen düşüncenin üstüne içildi acı haberin vurulması
 Yabancı olma duygusuyla çiftleştirdi tatile dönüşleri
 bavullardan dökülen gurbetçiliğim
 penceresi kırık bir zeplindi yürek
 Branda yakıldı yabancılaştığım mahallenin merkezinde
 Sokakta bertaraf olurken güzel günün gençliği
 fincanda kayıp olur dünya, alkolü damıtır kaçakçılar
 kürklerin yumuşaklığı yaklaştırır ezikliği
 Dağın doruğunda kar eriyip hüznün olur
 Çok sonra duydum Mustafa Suphi'nin son söylediği sözü
 Kara sularda kaybolurken ileri koşmalar
 Dünya eşkıyalığa hazırlıyordu kaçışlarını
 tarih içi ve tarih öncesi bir rulette
 yaladı sermaye tozlanan rafta dinsel duadaki şiddeti
 Sokağın dalında sallanan çocuklar top oynar

Zarların durağında beklenti daha keskin ve inandırıcı
 anlamsız açıklama, çapraz ateşe düşerken sevda
 Düşünmek yasak bir öykü
 konuşmak tabu, dillere düşer aşkın gizli buluşması
 Yayılr gözlere gizlenen koyun yürüyüşü sağılmalarda
 Oy pusulasında sessiz sedasız tozlu perde sallanır
 dokularıma sezdirmeden dokunan çoban deyneğİ
 her sandıktan çapanoğlu çıkar

Amsterdam'da on bir ilticacı yakan devlet
 yanan insan etine bıçaklarla çiçek dikti
 sömürgecinin filizlenmesine göz kırpmıyordu kraliyet
 Vahşiliğini tamamlamak için Anna Frank'ın yaşamış olduğı eve
 ilticacı bir yazar yerleştirdi, onuru yitirmesi için devlet uludu
 sömürge yüksek eğitimini tamamlayanları koynuna alıyordu

Çocuğun büyüemeyen ağlaması dolaşır ırkçı düşüncelerde
 Çok uzakta halay çeker yoksulluk toplama kamplarında
 oynanan oyun sınır dışına duyulan özlemin kesik diliydi
 dudaklardan uzak, burada herkes yabancıydı gerçeğine

TAŞIYOR SUSKUNLUK BURUNDAN

Paslı bir gülümsemeydi, dişleri dökülmüş haykırmanın
sedyede mutluluğa taşınan merak bana ait değildi sanki
İşte buradayım sürekli uzaklaştığın noktada
trafik levhası uyulacak kuralı anlatıyor internet sayfalarında
Ekonominin sihirli şapkasında kaybolan yaşlı babam
çoğalır ekmek sofrasında
Anlatıyor sloganın kelepçelerine sığınan devlet adamı
sınırlarda nasıl göklere tırmandığını kaçışların
kan revan içinde söylenecek şarkının dokunması
Kuklanın ipinde sallanan tetikçi plastik bardağa kahve doldurur
Böylesi bir günde sertleşir vergi kaçakçısının duyuları
geri çekilir benlikte tartılan soykırımın bedeli

Oynanan damada yanıyordu tuvalet kâğıdı
 mistiği dağıtmak için aydınlatır yüzü sokak feneri
 ses geri çekilir, susar kaldırımı yalayan at kişnemesi
 Eldeki söz her severinde daha derin batar deriye
 hele de hoşbeşler töreleri aşılamaya çalıştuğında
 Duygunun kuyusunu vurma çalışması başlar piyano notaları
 bir tas şarap içilir, gitmeleri hazırlayan
 kanayan elmanın yeşillik yarasında
 Şamandır kırık artuk taşıyor suskunluk burundan
 dehşetin günlüğüne yazılır gizlenen nazar boncuğunun hikâyesi
 Serserice bir dinlenme, Gülten'in yürümesinde çeper
 Konuşan tüm öfkenden hançer, sussan yara
 fırlat küstüğün haberin yayılım ateşine
 saplanır kentin en derin akıntısına ayak izleri ayın
 Ne habercisiyim özlemin ne de habercisiyim hasretin
 gülün yaprağında yolunan
 bir of çekmeden başka bir şey değilim sevenlerin yorgunluğunda

DEPREMİ SULAYAN BİR UYKUSUZLUK

Kapana düştü egzoz dumanında parçalanan serçe hevesli özlem
 boşalmıştı et, çürümüştü dişin kovuğu
 Frenin direnci kopmuştu
 Artık kartpostal bile gönderen yok
 dilsiz bir gökkuşağı barış müjdesi
 Telefonla halledilir sohbet, tutku ve erotik
 dostluk daha tez yıpranır ve eski güverteye çıkmadan
 Yıpranır el sıkmalarda öptüğüm yorgunluğun
 Akar küçük esnafın çeşmesinden nostalji
 ibriğin kırık kulpı, ut çalar tutkularım
 Gittikçe büyüyor sohbetiz alış veriş
 cemre düşer utancın avucuna
 holdingleşir çarşı pazar, kredi kartları büyütür fermanı
 oğluna al bir bilgisayar, tanışsın şiddetin yeminiyle
 Oturup baksam geç saatte trafiğin ışıklarına
 kayıp gider motor, depremi sulayan bir uykusuzluğa
 sermayenin gözbebeğinde söner insan olma eriyerek
 Bukalemunun renklerinde büyüyor yanıltan korkunun kuyruğu

Apartmanın üstünden uçurturum cılız cesaretini şarkıların
 Göze karanlığı düğümleyen çevirgeç öper sokağa açılan kilidi
 Ölen arkadaşın adını yazarım
 sokakta gölleşen yağmurda seken taş
 mutluluğun kepeneginde nöbet tutar mitingcin coplanması
 Islaklığı arayan havlu içimdeki yurtsama
 Gençlerin güttüğü suru işsizliğim
 polisin kovaladığı inancım
 Tanrının inkâr ettiği bir yurttu hasretlik
 Unutmuştum gelip açtığını mutluluğun kapısını
 içimde dikenler topluyordun yaranda yeşeren

SÜVARI ALAYINDA DOLAŞIR EVE DÖNÜŞLER

Her yeni uyanışla takvimden yaprak koparılır
 Reçel, bal ve buğday kokan ekmek yenir ardından
 sonra dışarı çıkıp bakarım ufku uzak noktasına
 Süvari alayında dolaşır eve dönüşler
 Her hafta sonu aynı zamanda tekrarlanır alışkanlık
 koldaki saat hep aynı zamanı gösterir duraklamadan
 Sonra düşünceler koşumundan kurtulur
 nerde doğru kararların bulunup bulunmadığına dair adımları sayarım
 kavşağın eşliğinde hayatını değerlendiren biri gibi
 atarım kendimi bozuk paralara
 Antikacının biriktirdiği şamdanın söndürdüğü mumlar tekrar yanar
 Çocuklar dışarı fırlar, karıma çay demlerim
 şeker meker kullanmaz
 tek küsmesini demlendirir bardağın içinde
 açık konuşur, bol da kullanır kelimelerin kaynar suyunu

Oradan buradan konuşulur
 komşulardan, akrabalarından, bahçeye ekilecek çiçek tohumundan
 politikadan, bilimden, çocuklardan ve ilk sevişmelerden
 Bir gün başımı alıp gidecekmişim gibi bakar ellerime
 bundan mı acep gözlerinde sakladığı derin keder
 Vaktinde sürahidenden içildi ayrılıkların şerbeti
 Halbuki öylesi bir niyetim kalmadı
 uzakları değiştirmek için gücüm de yok sayılır
 Artık yakınlarla yetinmek zorundayım
 Meğerse yakını değiştirmek daha zormuş
 daha zormuş, bunu kimseye belli etmiyorum
 hep kolaylara kaçmışım gençliğinde
 Nedense kendi kendime kızarken
 gençliğimdeki öfke ve umut daha azametli kokmakta ellerimde

MAVİ YURDUMDA ILIK GÜNEŞ

Kibritle ne yanar dedi siğara
 başta sen yanarsın dedi papatya
 sonra eşeklerin anırması
 romanın içinde akan dere
 ormanın içindeki biten yaban gülü
 beni titremeden koparan el
 tablodaki pembe tepe
 aslan sütü, denizin kuzusu
 mazot, bildircin ve komşunun kara kedisi
 saçlarım yanar dedi karanfil

Çakmakla ne yanar dedi öfkenin yelesi
 etimdeki bahar yanar dedi hamamböceği
 bulutun damarında akan yıldırımın ıslaklığı
 boranda gizlenen mehtabın acısı
 şarkı söyleyen kamışın hışırtısı
 cıvatanın dönmesi tahtanın kemiğinde
 aslanın ürkek tokluk tesellisi
 kelebeğin kanadındaki sarı ve mor
 sineğin hınzır hınzır uçuşması
 yolların beklentisi yanar dedi yusufçuk

Ateş taşı ile ne yanar dedi şarap
 kuru otlar birlikte ölen her şeyi dedi sazan
 sevincimde düşmancasına yüzen yaban ördeği
 mavi yurdumdaki ılık güneş
 havada incelen leylek kanadı
 kumda yanar, ölümlü cam da olsa
 özlemde, sılada
 gamda, şanda
 çiçekte saklanan arının iğnesi
 sisin çığında yüzünü yıkayan menekşe
 geyiğin eşilmez sabrı
 kuğunun çimene iniş i
 sazın çözülen perdesi yanar dedi turna

Peki ya ne yanmaz yeryüzünde dedi hovardalar
 sağ i solu kaplayan inancım dedi minibüsler
 gömülen çocukluk ve aforoz
 namazsız duasız ölüm
 sürgün duduyguların harap olan günleri
 kavga dedi iplik büken
 yanması bitmez sıkımla bu sevdanın kavgası
 Aldı sözü şiir
 insan oldukça bu insanların hamamında
 tükenmez yanmakla bu insan aşkı dedi
 makaraya altın sarıyordu maya

YAKILIR KİTAPLAR YAZILMADAN

Uyanır kentin tozlu gürültüsünde hasretin gurbetçiliği
 Anlaşılmaz metalin dili, petrolün yanan kokusu, kimyanın dna'sı
 cevapsız bırakılan yankı asimile olur yurtsuz bir çocuklukta
 Soru soran değil ormanı eşen kelimelerin birliği
 cevap vermekten daha güç bu küreleşen cefada tek ağaç olmak
 Saksofon özlemin likörünü daha hızlı karıştırır
 ölü helvasını en son topraksız sızılarım yer
 Kameranın denetlediği özürlü dönemde yaşanır
 görüntü yalancı tanık, her atılan adım bir cinayet üçgeni
 yıkılır içteki haykırış, yakılır kitaplar yazılmadan
 Güneş pencereyi ısıtmaya başladığında
 sabahın ilk saatinde, duvarlardan sızıyordu fotoğraf albümleri
 çoğalır ödenecek faturaların uçurumdan atlaması
 Sokak ortasında devletçi infaz, sırt çevirmelerin içinde
 Şiir aslında en tehlikeli dudaktan öpülüş
 yeni belgelerin harcadığı göçe sürüklenir duyarlılık duygusu
 Hiçbir sohbette kullanılmadı kopan gölgesi Hacivat'ın
 yeni rehber arandı eski düşünceye onu vitrinde kırma niyetine

Futbol maçına sığınarak unutulur sıkıntı
 son düdük sesinde hakemin top yuvarlanır öfkenin kalesine
 başlar boğuşmaya yeniden stadyumu dolduran milliyetçilikte
 Zulüm eksikliğini saldırarak tamamlamıyor ırkçılıkta
 ütüsü bozulmayan doymamışlığın kravatu asılır maaşlarda
 Artuk yaşları küçülmekte tetiği çekenlerin yoksulluğun çetesinde
 adlarındaki parola: belirsiz vatan, kanlı borsa, sahte ihale
 ve sinsî ihanet

Aynı dille aynı kelimeyle ifade edilirken yasaklanan düşüncenin acısı
 sokağa dökülen öfkenin tohumu coplanır
 coplanır boğaza düğümlenen kırmızı Ren ve kıpkızıl Kızılırmak
 Yorganın altında birbirimize sarıldığımızda
 sevdamızın ışıklarını söndürmeden
 morarmış etimi öperdin
 ben kollarında uyanırdım; uyanmaktan korkan bir çocuk gibi

Bu ülkede hep bir deriden oluşurduk
 pulumuzu dökerdik, kuzu gibi yüzülürdük
 kemiğe dokunur sığınak, süngünün aradığı
 Şimdi çoğu kendi şenlik tarlasını sürer, kan bağı kopar
 kendi ayakkabısının yönünü seçer koşmaların hendeklerini atlayan
 arkasına bakmadan kırılır kadehteki sohbet
 Buza karışmış giysinin çıplak bir sevinç hışmı dostluk
 göz göze gelindiğinde kentin soluk rengi daha da solar
 siyah beyaz bir film kopar belinden
 Çoğalır kendi mutluluğunun sarkacını sallayan top atışlarında
 yorgunluğunu paylaşmayan alaca karanlığın soğuk başlangıcında
 Depreme dayanıklı binalar gibi yana yana durulur
 farkında değil yerçekimi, erozyona uğrar seveda
 içindeki kireçler dökülür devlet dairesindeki beklemenin
 kapı pencere çatlar, dünya kapatır tüm girişini
 Oturur şöminenin önüne adam olduğuna dair övgüler sayar
 tüyleri ürperten işkencede

*GÖZLERİ KAPALI
BİR ÇEKMECE
GÜNLÜĞÜM*

ÇOKTAN SUSMUŞTU ORUÇLAR

Televizyon dizileri oklavayla dünden soyulmuş bu günü
 kahvaltıya hazırlıyordu yarınlara dokunmadan
 umursamazlık günün müfreze acılarına dokunur
 Bayrağın sallanması okşamaktaydı künyeyi
 köpükler içinde bir çalkalanma
 reklamların alışkanlığı aşındırdığı akşam
 Yalındı mısra, yorgundu, beynine girdi çıplak
 çekici görüntüler sermayenin
 Sözbirliğini bırakmak için saldırdı basit cevap
 koltukta grup halinde oturan bedenın bereli karaltısına
 Tuzlu, berrak suda yıkıyordu müflis tutkusunu
 kedi ile köpek çiftleşiyordu karakolun önünde
 Fakat elime batıyor gözlerdeki mahrum
 bitkin, hastalıkla kaynaşan emekli günleri annemin
 Küçük kıyıların küçük balıkları yüzer içilen Efes'te
 sitem duymaktan başka çaresi yokmuş gibi
 bakılır kentleşen ve solan duygulara
 Gayrı hisler deryasına demir atamayan bir yunus değil
 hisler karaya zıpkınlanan koca bir balının imdat feryadı
 Hiç denenmemiş duyguyu tatmak için geldi
 gece vakti pencereye Haydar
 uyuyordu zaman, çoktan susmuştu oruçlar

BAHARDA YAPRAKSIZ GÖKYÜZÜ

Saklanması öğretmiş dış macununa
 lavanta mavisi kreme, gelincik rengindeki ruja
 portakal kokan kolonyaya, neme sarılmış koridora
 Düşmesi kopuk bir hastalığın taburcusu
 kim olduğunu anlatamayan izler sürülür kimliğine
 Gelip gider biri demirli pencerenin önünden
 posta kutusuna bırakmak istediği
 imdat çılgılığına sarılmış acemi bir merhaba

Düşüncedeki tutkuya sığınır bitişikteki ev
 kafesin ve martının çılgılığında söner son öksürme
 hafiften kan tükürür, yayılır duman
 Bildiklerinden çıkmak istemiyor, yokuşu yüksektir
 bilinmeyen düşüncelerin servileri
 Kırılır aynası yere düştükçe bilimin haşılı
 Zamanın ve mekânını ipte sallanan cılız ahret duygusu
 canı olmuş beden eğitimindeki cinsel duyguda
 Metropol olmuş kasaba olmadan hısın tepsisindeki kaval sesi
 Kardelen sanmış kendisini kar tutmayan sokaklarda

Ağaç olmaya çalışmakta ormanı sevmeden
 baharda yapraksız gökyüzü
 kestaneler dökülürdü sincabın sıçrayışına
 Günahı öğrendi babasının gözünde oynasırken orospular
 parasız büyüyordu çocukluğu, yetimdi umudu
 Tahin helvasını dürmeç etti yarıda bıraktığım gezinti
 yolunu bekler avucunda sıkıldığı sahiller
 Sadece okudu hapishanelere düşen öyküleri
 umutları işkencede budanan ve filizlenen baba nasihati

Zaman güdülen korku bebeklerin emdiği
 erkekler ekmek pişirir, fırında yanar tanıklık
 Saklanmasını öğrenmiş sanal dünyaya hayatın ilticacısı
 bağlamadan iskarpinlerini, bellini getirir unutmanın
 Küserdi sokağın koşmasına firar
 tökezledi elektronik haberleşme yan odada
 Tırırın sırtında yuvarlanan dünyanın peşinden koşan eşcinsel
 çorabın içindeki ayak izini kıran hunharlık
 Çatlayan hüznün içine nefsi bırakma
 sarıldığı her yerde, insan etinin acısı beni ırmıklar
 geri döndü yaprakların köklerine
 Hayatın yaşam kokan damarıymış
 üstgeçidin ipinde bisiklet süren çocuk

BASTONA YASLANADURSUN GECE

Emeklinin bineceği son durak, harmanın kırıntısı
yuvasına taşıyan yabanarısı
peteğinde vızıldayan yorgun gün
yuvasından düşen sığırcık yavrusu
öfkesi dağa dağ demez

Emekçinin sabahlara çıkan yürüyüşü
sabırsızlığı törpüleyen sohbet beklentisi
tespih çeker nöbet tutar gibi
başsağlığını en az bekleyendir
Bastona yaslanadursun gece

Her emek gerçeğini tatmalı kendi umudunda
 kanında, nefesinde at terlemesi
 Sövmeli yere, göğe ve köpüren rüzgâra
 gerçeğin kızgınlığında pişirmeli olgunlaşan sebzeyi
 Eşitsizliğin kokusunu tatmalı
 yoksulluğun karakışı varoşların üstünde zulüm çizerken
 Yumurtasından çıkan kavga olmamalı sevgisi
 Yüreği çimenin ağlamasını dinlemeli
 şefkatin unutulmuş dudağının ıslaklığında
 yaptığı hatalarının ellerini sürmeli yüzüne

Bir emekli her sabah uyandığında tüfeği hazır
 bir kurşun asker olmamalı reklamların arşivinde
 hırsı saçıyla uzamalı hiç farkına varmadığı hedeflerde
 Öfkesini pazarlara kaldırmalı tırnak kanamalarında
 hep saplamalı kapılara kızgınlığın kamasını
 mertçe gözlerinin içine bakmalı yeni kuşağın geceye çıkışını

Bakışlar her sabah keşfetsin hayatın ince çalar saatini
 son günlerin kahvesini kaynatıyorum
 sessizliğe kırmızıbiber ekerek
 Penguen gibi sallanadursun toruna bakan sabır

KUŞLARIN DA CENNETİ YERYÜZÜ

Saksağan sırtının üstünde kanatlarına yaslanmış
 asfaltın katran karasında, soğuktu mevsim
 çukur zamanın içinde, gelip geçti tüm dünyanın yayaları
 Ayakları geri çekilmiş göğsünün üstüne
 dinlenmekte sonsuzluğun hiçbir krokisi olmayan mekânda
 Kuşların da cenneti yeryüzü
 onların tüm hurileri her sabah daldan dala konar
 Ecelleri var gökte süzülen
 fırtınaların hızı ve saldıran kartalımsı pençeler
 tekerleklerin ölümcül siyah suratu

Ayakları öylesine katlanmış ki
 gökyüzünün en yakın dalını yakalamış dinlenmekte
 Bu arada karıncalar gözünü oymakta
 ölüsünü yuvalarına taşımaktalar
 ha bire didinmekteler ince uzun bir yol üzerinde
 Bitti bu destanın hikâyesi
 doğa, güneşin ekseninde kendisini sürekli tazelese de
 ne sekmesi kalır geride
 ne de eksikliği var doldurulmayacak lodosun
 kuyruğu dinlendiriyordu gölgeyi

İnsan kendisini yaratmış tanrıların son sayfasında
 yakmış ayak izlerini, cevapsız kalan soruların ıslaklığında
 yola yol, söze söz katmış
 ateş ekmiş korkusuna, umutsuzluğunda yeşermiş boyun eğme
 çaresizliği tırpan biçmiş kasırgada
 günümüze besteleyerek gelmiş destanların kumaşında
 kervanları süslemiş nakışları
 kerpiçten kuşatılmayacak kaleler yapıp
 gömmüş içine yüreği yıkıldığında kütüphane ve vergi ambarları
 geride kalanlar gözyaşlarıyla söndürmüş
 yaralarında yanan tebeşiri
 Eldiven kendisini korumak için eli kullanmış

Bu kuş ölüsü yatmakta yolumun üstünde
 kaldırımdan bir üzüntü uzaklıkta katlanmış ötmeyen ses
 uçup gitti gagasındaki feryat
 Yumurtasındaki kuş çoktan uzaklaştı hür-lüğün kanadına
 Son görevini yerine getiriyor doğanın hükmü
 lakin her ölüm erken bir ayrılık aramızdan
 Tamtamlar kovalayadursun canavarları

AY YİNE KURT ZAMANI

Gece zembereğini kıran oyuncaktı, yıldızlar yüzlerini gizlemişti
rüzgâr suyun derisini alabildiğine karaya fırlatıyordu
gök gürlemesi kabuklarını soyuyordu ağaçların
ay yine kurt zamanı
Tarla teleği koparılan siyah bir melekti
çehresinde kirpikleri dökülen

Güneşi çağırın duaydı toprağın ısı beklentisi
nemli bir gelecekti kulaç atıyordu tohum
Cırcır sürüsüydü çocukların kıraç ve yalvaran bakışları
Teker teker oyuluyordu medeniyetin paylaşım sofrasında
oyuncakların gözleri, yürümeyen bacakları kopuyordu oyuncakların

İşsizliğin ve sefaletin isim değişmesine
 tuzak kuruluyordu adsız gençlerin körpe cesaretleri
 birleşiyordu ticaretin işbirliği saldırganlığında
 Boş kovan vardı, mermisi vücutta
 paylaşım savaşının ektiği toprağın mayın tarlası
 Sermaye dildeki kırmızı gülü koparıyordu
 saksısına mezarımızdan toprak çalarak
 Gözlerdeki çapaktı filiz farkına varılmayan
 Hendekteki umut bile bu yüzden
 paylaşılmadı toprağın avucunda içilirken

İtişme kalkışma, öldürüp güdüyordu dağınıklığımı
 bölünüyordu lokmalara güvercinin gagasındaki özlem
 Irkçılık yetim çarşafını seriyordu kundağın üstüne
 Konuşan heykelin altında, üstünde, içinde
 beyaz karınca gibi çalışıyordu hiçlik benliğine
 kaplumbağadan daha çok susuyordu rampaya çıkan kuzu
 postlu gözlemci
 Çürük dalda kırılıyordu bombardımanın altındaki koşma

KELİMELERİN GÖÇEBELİĞİNDE

Çocukluğumda başladı doğruların vurulması
konuşmaya sarılırken kelimelerin göçebeliğinde
Radyo, can damarı kesilen koyunun kanı gibi
akıyordu şehrin içine

Geç geldi bu yıl bahar, bir de erken düşerse güz
daha tez büyümeli tüm yavru hayvanlar
tohumlar daha hızlı hazırlamalı kendilerini kışa

Hangi kapıyı çalarsan çal çağdaş değil her kapı aralanması
zor değil kardeş elini bırakmak, suyun üstündeki yürüyüşlerde
Kederin ve yenilginin prangasında çit örülür
devlerin boyunu aşan
Zincirlersin tüm erincini, desteleyerek sabahsız
bir akşamın bıyıklarına
karşına çıkar ölümün şemaii sarı olarak karanfilin yaprağına

İsteyerek savaşa katılırsın asker olarak
 vurulma ihtimali hayli büyük
 ölüm bilir alaydaki tüm erlerin künyesini
 Sevdiğin birine çamur atılır
 öylesine bıçaklar ki sövgüler
 her gün birkaç kez can verirsin
 Uzaklaşırsın güncel gürültüden
 beynine uyuşturucuyu sıkabilirsin ya da
 tek sen varmışsın gibi içersin suyu
 son nefesinde boğulana dek
 Bireyselliğin kabuğuna çekilip
 kuruyup kalırsın karaya atılan ıstakoz

İnsan gibi yaşamak ve ölmek
 onurlu ve özgür, tüm şeytan taşlamasından uzak
 her şeyden daha zor
 bu güzelliğin ve kötülüğün savaş cenderesinde

AYRILIĞI DEMEKLERKEN

Toprağın ve suyun karışımından nefes alır kilimin deseni
 sarmaşık düğümdeki yaşama sarılır
 keçiler uzanır taze yaprağına gün dökümünün
 Göz karanlığın içindeki ışığı seçer, yürek gizler korktuğunu
 kulak sükûnun ne olduğunu kavrar
 iğne düşer mermerin damarına
 tırnak uzanır kola, kol penceresini açar serin havaların
 hıçkırıktaki kalp atışı, parmağı emer

Bu yüzyılın putlarına, teslim edilmeden inidye kabuğunda ahlak
 çıplak koşardı utanç kabilenin içinde
 Doğrulup bakılır sancının ortasında ufkun son noktasına
 sürekli çağımızın musluğundan damlayan kürtaj
 Düşer rahmine yaşamın
 insan etinde ölümden daha çok hayat kokan bebek
 Nefesin kanadından koparılma korkusu
 soldurur damın üstünde yeşeren otu
 duman yükselir asma köprülerden
 Bizim orada çamurlu sular hep soğuktu
 kış kıyametti, dağ susardı yeşillığe
 Aç bir köpek yavrusu gibi saldırır doymayan yatırımcılar
 memenin sıcak sütüne

İlk emeklemede, ilk adımda
 ilk döllelenmesinde öpüşmenin
 tanıdım kayaların yamacına sığınan cemali
 Elimden sıyrılınca atın dizginleri
 şaha kalkar duyguların meydan okuyuşu

Hiç durmadan yüründü ekin tarlasında
 arpa, yulaf, özlem ekeneğinde renkler toplanır
 hasretlik bağında ayrılıkları demetlenir
 güneş karnavala giden bir genç
 Hiç durmayan her çarpışmada piyano çalıyor
 insanın damarlarına sıkışan yorgunluk
 suiistimal edildi hoşgörünün nöbetçiliği
 Kentin çeteleri paylaşır emeğe dikilen sazları
 Kinin tepesinde kanar coplanan kumaş
 namussuzun sofrasında ekmek yenir, inanın ki bilmeyerek
 Yüründü özlemin tek yönlü sokağında
 mevsisinden geçildi kardeşliğin
 Çığ damlasında köprü aranır
 kavuşması için yüreğin kırık gönderi
 Kürek yapılır yaralı avuçtan, deryaya açılıns diye sılası
 deriden randa, sestten zıpkın
 dişten bıçak, yeminlere bilenmiş
 dille yırtılır esrar perdesi vurguncunun
 Anlamak istenir Nesimi'lerin neden yüzüldüğü derisinin
 Bedrettin'in her sabah asıldığı
 Geldi işte ahşap kapınıza öldüreceğini bildiği halde
 Düşmanınız da getirmiş

SALDIRIYA HAZIRLANIR OKUMAMIŞLIK

İçeri girince gurbet, çadırdaki ateş kanar
minik karınca koparır gömleğin ipini
demirci döver derimi tozlu atölyenin yakasında,
kemanın telleri inceler

Yaslandığım kavak devrilir kardeşliğin tarlasına
buğday tanesi nal izinde ezilir
Koroğlu keser tayın kuyruğunu, bekçiler düşer izine atlının
kursağıma düğümlenir haksızın suflörü
Horlanır karanlığın giriş kapısına yazılan mağrur sözün eli
ardından da ıhlama kopar, sarsılır özlem
dökülür halimdeki bitler el öpmelerim şikâyetine

Dili olmayan hicran bu acı
hasret kafesteki muhabbetkuşunun uçabildiği mesafe
kanadını kıran her sabah pencerenin öte yanında
İnsan özgür olduğunu düşündüğü süre
köleliği bile nakışlar derisinde taşıdığı dövmelere
dört yılda bir sesini oy pusulasına mühürleyen
Geleceğine cam parçasının saplanması
onun için tesadüften başka bir şey değildir yasaklanan kitaplar

Anahtar^{*} deliğinden sızan kan kokusu
 dolabın kapısını kilitler, çingene kente uyum sağlayınca
 ağlar tüm postallar ve tüm şarkılar
 nem ve küf kokusu sarar duygunun başkaldırmasını
 Yetimlik geri döner kentin külsüz çöplüğüne
 uçmuş çatıların dibindeki sarsak sıcaklık
 İnsan oturunca sohbetin ortasına
 mangaldaki ateş susmayı yeğler
 otlar efil efil rüzgâra takılmayı
 gönül aşka dağlanır buram buram
 işçiler emeğin sohbetine, ölüm hep zamanını bekler
 sövgüsüz sualsiz saldırıya hazırlanır okumamışlık

İnsan habersiz içeri girince bir korku saplanır yüreğime
 hayra yormak gerek her ürpertili bekleyişi
 Gazetenin iri puntolarında damlayan ayaklanma müjdesi,
 açın kapıları

İnancı yitirmişim peygamberin merhametine
 ondandır hep ölü güvercin düşer bahçeme
 Gözlerimin içinde birikir yasaklanmış sözcükler
 her oturduğunda sofrada bir ajan kalkar su içmeye

KUMSALDA ARINIR SABAH UYANIŞI

Katlayıp hüznüleri emekleyen çocuğun eliyle
 kuş silüetinde benzeterek üzüntüleri
 gömülür yıkılan umudun temeline son alev
 üzerine uzak diyarlardan iğdeli bir sarsıntı dikilir
 kokusu kederin tortusunu dağıta
 Gerçeğin duru, saf hali aranır, almacı yine kulakta
 cinselliğin sesi odanın kilidini çözer
 ağlayan çarşaf, perdesini açar tenin
 yüreğindeki flört bir el arar ısırma için buluşmanın parmağını
 kumsalda arınır sabah uyanışı

Ete sızan ilk özlemin çılgınlığını arıyorum
 Gözler dolaşmakta sokaktaki tek buluşmanın gövdesinde
 öpmekte yaprakların tozlu titremesini
 Tipi değil aradaki uzaklık, soğukluk daha çok kine yakışır
 iffetin kül rengi yakışıklı bir teslim işareti
 birbirine yaklaşan merak vücudun dokusu susmayı tercih eden
 Ağdalı bir açlıkla bekler döl tutması gecenin
 kırar menteşenin pasını etin yumuşaklığı
 yakalanma kokusuyla saç yıkar minareler iç çamaşırların terinde

En çok eloğlu kırar çiçeğin dalını
 inkâr ederken kardaki kan izinin kırmızı lekesini
 Konuşan kadın aranır derisini kesen konuşmanın gözeneğinde
 gözlere dokunur vücudun gül dökümü
 Yoz ahlakın celladı kahvede oyun kurar
 el ele gezmesi yasaklanır sokakların
 tecavüze uğrar bakışlarımızdaki meyve dalı
 nerde güzelliğin belleğindeki yaratıcılık
 İğne gömülür sevenin gizli buluşmasına
 şarabına, acemi öpüşmelerine
 Onları hücreye kilitleyen el kaç kez sıkıldı
 bilmek mümkün değil pastanelerin ayrılık konuşması
 koyu bir utanma felaketi bir yastıkta birleşince sevgisizlik
 Kadının tutkusunda terleyen beden değil yalnızlığım
 zamana karşı haykıran bir sabah çekirgesi güneşi bekleyen
 sevgisiz bir döşekte doğdu bebekliğim
 sıcak sütü arıyordu tüm açlığım

SİS KALKMAZ ARA SOKAKTAN

Uzak kıyılara bırakılırim sevilenlerimin anısı
sis kalkmaz ara sokaktan
Yitirilenleri aramaktayım
tramvay rayından çıkıp saplandı öfkeye
Geç farkına vardım aramızdaki bağın
şarkıya, küreğe yapışan toprağa, kâğıda karıştuğunu
Harcı kim karar bedeninin dışındaki tutkunun
Anlaşıyor sevgiye ulaşmanın tek yol
tatmak kaymağın içindeki acının ve sevincin yayılmasını
Seni artık hiçbir yere bırakamam
her sahile içimdeki turnaları gömdüm

Aslı ve Kerem'i unutilan delikanlılar
 umutsuzluğun yel değirmenine koşmaya başladılar
 çeşmenin akan soğuk suyunda yüzünü yıkar utanma
 Kentin dağları olan çatılarda yaşar unutmanın sevgi yüzü
 Ekmek dağılr törenin düşen duygusundan
 çoğalır caddede satılmışlığın çizme giyinmesi
 okunur dergilerde kendi hayatımın işe yaramayan saatleri

Mahallenin yiğitleri tek seni severdi oyunlarında
 elde yalnızca bir fotoğrafın arabanın aynasına takılmış
 Gençlik uzaklaştıkça kusurumun körfezinden
 unutulur ellerin sıcaklığı sollamadan
 Her günü son günmüş gibi yaşar, seni düşünmek
 deli dolu hatıralarını bir araya süpüren istek
 çiçeklerde bal topluyor yokluğun
 çiçeklere konan arıydı adın vurulmadan önce
 Kırmızı tohumun yeşil sarhoşluğu kıyıları vurur sevdamızı
 Sana hiçbir türkü söylenmedi mutsuzluğum

KUM SAATİ DİŞLERİNİ FIRÇALAR

Bayilerde dağılır yorumların çomakları
 sessiz sedasız gelip gidişler bordürün kimliksizliğinde
 Zaafın nüfuz cüzdanını besleyen hazır ol duruşları
 hikâyenin arasına izini bırakan kentin milli piyango telaşı
 Kum saati dişlerini fırçalar
 tarıfsız bir acı içinde kesilir kıyıları sevdanın
 Çocukluğunun ağzında havasını yitiren can kurtarma simidi
 kopan bir fırtına cep telefonuyla çekilen film
 Dolmuştu yönsüz yürümelerin tetik çeken gazinosu
 müşterilerin sarhoşluğunda biriken kaçış
 kenti siler nabzında aydınlığın su içmesi

Koşar adımla katılma eylemin akışındaki isyana
 hayat bırakıldığı yerde beklemez asla
 dağılır kurumuş evlilik, oyuncak bahçesinin kapısından
 bekler nikâh

Resimde sevilen yüz, silahına sarılır
 uyar başkasının pürüzsüz mutluluğunda
 Umutsuz yaşanmıyor hayatın ameliyat masasında
 aylar yalnızlığın kıyısında kürek sallasa da püsküller içinde
 Geldiğimde dönecekti parasızlığa asılan kardeşin el sallaması
 kemancı kovmak zorunda kalsa bile kitapların
 okunmayan sayfalarını
 gelecekti, kimse yoktu sesliliğin çorbasını içen
 ayaklanmanın yatağında

Nasıl sakladıysa toyluk bademliğe gelinin kınalı mendilini
öylesi bir istek kırarak tarikatını susmanın
Kırıklı, pürüzsüz, aynı güzellikle sarılacak mercana
geri dönmeler, bunu eriyerek tüm söylentilerin

İrmağından geçebilecek miydin yakalanmanın
gizli buluşmada kırılan selamlamayı öpebilecek miydin
sehpanın üstünde
Korkar mıydı her buluşmaya bir ihbarcı sığınır diye
yoksa pervazsız mı çıkardın otobüs durağına
karşılama için barikatların sevdasını

Hayatını özgürlüğe adayanların adlarını yalnız yürekte taşımak
cebinlere kalmış bir hesap
Onlar taşır minderlerini, gecenin karanlığından
başka bir karanlığa
Kabul edemiyorum yıldızların geceye ait olduğunu
çölde gezmelere kaktüse dokunmadan derim
Yosun bağlamış koro
susuyordu balkonda kuruyan elbiselerin şarkı söyleyen dili

SEVDA BİLİR KANAYAN YERİ

Takıldı heyecan bir yere, göz göz oldu dostluk
saniyenin sesinde koşuyordu yaylım ateş
askıda asılı ıslak ceketim yolculukta yırtılan
vurulup yere yıkılan kadim yiğitlik
Güneş parmağıyla adımı yazıyordu buzların göbeğine
rüzgâr yaramı dağıtıyordu fabrikalarda

Tartıldı eski bir ses mezarlığa, anımsanan doğru mu acep
oraya gömülen hikâyenin kulpu kırık
Sızılarını ovalayan dervişe ait değil bu mürekkep
evin karanlık noktasında somurtan mahzunluk
ahenk yapar dışarı çıktığında şarjör

Sevda bilir kanayan yeri kirliliğın ortasında
 Her atışında, kaburgasını kırarak nefes alır tutukluluk
 elma tanır kırılan dalını, kabuk gibi soyulsa da rengindeki yeşillik
 Bulmaca yoğurur labirentin duvarından yuvarlanan tekmili haberi
 Koşan uzaklaşır limandan, değişmez hiçbir şey
 deniz boğulur bardakta, takılıp kalır denizati kara parçasına

Lakin İbrahim'in anısını kim mumyaladı
 benliğin kuru toprağına böyle çıplak, karakış, atışa hazır
 beni benden su damlası gibi utandıran
 Kristal avizenin ışığında söndü başkaldırma, dağıldı hürlük
 Ölüm uzaklaşukça çoğaldı can çekişenlerin
 geride bıraktığı tükürükler

DERE BOĞULUR KAR SULARINDA

Eldeki tarih notları anlatamıyor içteki sıkıntıyı
 kaygıdaki kurbağa yumurtasını bırakır puslu bir göle
 dudağın arasına konan çiy damlasındaki asidin tene düşmesi
 Ağaçkakan soyağacını arar, yatılı sohbetlerde
 sabrın peteğinde yavrusunu uçuracak, kırılma sesi,

çatlattır beklentileri

Gerek yok törpülemek için kekliğin ürkek kırmızı ayaklarını
 cesaretli özgürlük tutkusunu, yurduna doğru

Kabarır içteki bahtiyarlık, bir kancada asılı dedemin

ölmeyen gölgesi

düşündükçe tomurcuğun içindeki uğurböceğini
 nedense bir türlü sıkıntı inceliyor kopmaz ipinden

ve dere boğulur kar sularında

Ayağı kırık bir kerevit olur matematik çoğalırken borçlar
 güzelliğe saldırılan uzun ökçeli öykülerin yumuşaklığında

artar hücreler

Kuruntu artık tanınmaz olur sözün kıyamında
 velvele kahve fincanında fal okur mırıldanarak

yorgunluğun içine düşer kelimelerin anlamı

Gençliği dalgalara bırakmak zorunda kalır

tozlu intiharların buluşması

düzensiz, atılacak çapa kalmaz konuşmanın derinliğine,

yırtılır düşünen söz

garda mühürlü bir evrak açılır, ekmek arası keder satar

kırlı bir kız

İçecek boğma kalmamış, sarhoş olmak istiyor aziz dostum
 buzu gözyaşın tuzuydu peyniriydi akşamdan kesilen
 Mürekkepten öğrendi gecenin zifiri karanlığına
 bakmanın anlamını

askerlikte nöbetleri tokatlayan kalenderin kaygısı
 Yazıyı öğrendiğimde günüşiği hamlığını kırıyordu
 tarihin kabuğunu soyuyordu çekirdek
 Sayfaların arasında çocukluk gömleğini
 değiştiriyordu göçebeliğim

Buradayım diye haykırmak istiyorum sılaman celladına
 dil dokunamaz geçmişin eski yazısına
 inadı o zamandan beri saklamaya değer
 Senin yüreğinden kaçan dehşet kuşu dağıtmakta
 yürekteki yuvayı, ey dilenmenin bozuk parası
 Gayet çelimsiz bir oğlan çocuğu karalanmış takvimler satıyor
 yırtılan yazıların arasında şiir okur, mavi şafağın kızları için
 Barların geç saatinde garsonluk yapar üzüntüm

SİLAHLAR KONUŞURKEN GÖZALTINDA

Geldi ayrılığın bütünleşmesi, zaman el kaldırmanın resmi tarihi
bilekten düştü sıcak bir sarılma yazılmayan kayıtlarda
Toprağa damlayan gümüşten bulutların ıslaklığı çocukların çizdiği

Unutmayı engelleyen bir yadigâr yırtılır ömrün karatahtasına
vurulurken duraklarda henüz olgunlaşmamış düşünceler
Sizlerden ayrılmalı serin yaz gecesinde
ellerim dolaşır memleketin kıyılarında yüzen bahtiyarlıkta

Yarasalar sokak fenerlerinin aydınlığında
 uçan böcekleri avlamakta
 Yıldızları toplanır beyaz kâğıdın üstünden
 yazı çizgilerinden ağ yapılmış
 gerilmiş tüm kentin üstünde teslim olma,
 silahlar konuşurken gözaltında

Balık avcısının sarhoşluğu dallar kara derinliklerde
 dikilir doğacak günün ilk serinliğine namludaki ev aramalar
 Dalgalarının titremesi gövermekte ellerden geri çekilen izlerde
 geldi ayrılık zamanı, hoşça kal Akdeniz, denizlerin anası
 Elveda gökyüzünün balıkları ve antik kentleri uyardan rüzgâr
 acının efsanesiyle su dökülür sevdaya dokunan kadının ayağına

KADEHE UZANAN SORU

Çocukların bakışlarına saklandı konuşmanın cüretkârlığı
gökyüzü maviydi, bulut poplinden yumuşak
ilk kez konuşan birisinin gözüyle bakıyordu
resulün hep aynı konuda susmasına
Nazarın ve muskanın arasında biriken gözyaşlarında
cesareti kırmak niyetine oruç tutan günah
Gerçeklerin aynasına kırmızı bir rujla
seni seviyorum diye yazıyordu kekemenin yüreği
Tencerede kaynıyordu çocukluğu bitiren bakışlar

Bulvarda saldırgan bir köpekti ulaşan müjde
 kardeşlik trafiğinde azalan hoşgörünün yeşil ışığını getirmiş
 mesaj çekti bankanın kazanç payı
 şirret saldırganlığında yaladı borçlanmayı
 Kazaya kurban gidiyordu yoksullaşan gecekondular
 Yıldızsız otelde garsondu ömrün son mevsimi
 Ruhsuzlar, hep hareket halindeydi yürüyüşleri
 barut kokan suikasta sürükler dilin balkı duygusunu
 Her medeniyet söndürdüğü ışıkları vicdanına gömer
 yeni anıt dikilir sabahın beklendiği durağın yanına
 Ölüm o zaman bırakır hıçkırmayı
 bebeğin ağlamasında yankılanırken unutilan hüznün

Çarşıya düşer kadehe uzanan soru
 Kimse duymasın, fırtınaların elinde erir
 bu kış kıyamet içinde kederi serpen özgürlüğün kayıp haberi
 Şaşkınlık sollayıp geçti aydınlığın yolcularını

İNİLAKE HAZIRDI ÖFKE

Kovuldu zamanın şelalesinde ısıırken
 tereddütsüzlüğe düşmeyen kadının dudağındaki arzuyu
 oyun oynuyordu şiddeti kamçılarak kamışların arasında ihtilal
 Sen bana bakıyordun, benliğime dikiyordun aklını
 ve tenin kokusunu
 talanlarda kaçırılan ganimetti sokaklardaki korna sesi

Sokakta yeni işgâl kararı ilerliyordu saldıracağı hedefe
 hedef avucumda dökülen misketti yardım kampanyasında
 analar ağlamak için hazırlık yapıyordu masallarda
 Azlettiler öperken hasretini tanımadığı ayrılığın erkeğini
 soldu derenin esintisindeki sedef taneli yüzü

Yeni bir kenti bombalanıyordu haritamda, infilake hazırdu öfke
 cinayetlin cesedi sığmıyordu ceset torbasında
 Aynayla sohbet ediyordun
 konuşmak gerekiyordu, dağılacaktı örgütlenmem
 yükseklere uzaklaşıyordu yumurtasını taşıyan savaş uçakları
 ölü yumurtlayan bir kuştı gelecek

Kurt yemeleri sazın titreyen göbeğinde
 çağın doğum sancısında bölünüp büyüme
 çoğaldı azalarak karanlığın giyotininde aydınlık
 Uzaklaştı kâğıt ve makasın ortak çıkardığı sestten diyalektik
 çekiç ve çivinin oluşturduğu bütünlükten düştü kurtuluş
 İhlamurun çiçeklerinde yanıyordu uzakta, ta uzakta
 yeni kurulan kentin tüm kemikleri
 Elendi kum yaşadığı varoşun unutulmuş çıplak sokağından
 numarasız handa yalanın kurşununa dizildi şahitliğim

Kurşuna dizildi nöbetten kaçan taş kırma
 içine saldırmak istedi reklamların emirleri
 geri çekilme düşman pususuna düştü
 Hep sönmüş bir yanardağı buldum, yaraların çeşmesinde
 sığındığında cephenin öte yanında meşaleye
 vücudunda dolaşıyordu beyaz bayrak
 ellerinin arasındaydı barışın tüm benliği
 İhtilalin çıplak, çırılçıplak duduk dili, mor memesinin ucunda
 mutluluğun ince dalında dinlendiriyordu
 bu kötü günlerin direnişi

Akarak eğiliyordu kan duru güzellikte
 ve aynada tıraş ediyordu kadın koltuk altını

SUSKUNLUĞUN BEŞİK SALLAMASI

Duvarda bir levha asılıydı çivi yazısıyla yazılmış
Bildiğin kadar konuş, bilmediğinde yolculara bırak

Kayıp oldu ikinci vakti ayakkabıyı çıkardın hoş geldin
gülme yorgundu, biraz da ıslak
çamaşır ipine astığım elbise, nabzı çanı zorluyordu
Rakı içen adam geceye gündüzün öfkesini dövüyordu
Telefon konuşmasında biten konturdu, kirli elbisenin kokusu

Konuşmadıklarımı yazıyorum karbonu saklayan el sıkmasına
Unutmak zorunda kalıyorum suskunluğun beşik sallamasını
ve at kişnemesi pazara meyve ve sebze taşıyan

Gururun entarisindeki susma yalnız bizim ömrümüze
 bu kadar utandırıcı bir yadigârlık getirdi
 Lokantada bulaşık yıkar kabullenmenin boyun eğmesi
 Sebep bu ki hiç bu kadar önemli olmadı konuşmak
 gerçeği değiştiren ve yıpratan olayların yalçın saatinde
 İncileri kopan günleri toplanır hapisane önlerinde
 koşmaların havuzunda, sığara içer bekleyen yıllar

Gasp edilmiş omuzdan koparılan düşüncenin karalanması
 pusmaya doldurulmuş var olmanın güftesini yazan
 Eşyalar para gibi bozulur heveslerde
 Gider öğle vaktinin dantellerini söken ve diken
 annem takaslamasına
 konuşmanın ayrıntısına tuz eker ziyaret saatini bekleyen torun eli

YERYÜZÜ GÜZELLİKLERE HAZIR

Kilitlendi sokağa açılan kapının yol ayrımına
 yakası açık bir delikanlıydı sabra sarılan kızgınlığın gömleği
 Zürafayla su içiyordu deltada bacakların arasında
 donup kalan çağlayanın köpüğünde çoğalıyordu mezar taşı
 Özlemin yuvasından düşen kızıl şahin yavrusuydu ömrü
 Açtı sürgüyü geldi sarılmadaki mızrap izine
 Gidiyor selamın ulaşamayacağı göçüş acısına
 seni, hayatının gizli buluşması uzakta düşünmek daha zor
 daha zor gerçeğe sensiz yol almak

Yarın hiçbir şey kalmayacak, ırmak son kez taşacak yatağından
 toprak son kez savuracak kuru yaprağını eteğinden
 Geri dönecek değil güneş, herkes bir kez katılır hayatına
 varacak değil çiçeğin tohumuna, ipekböceğinin sabrına
 çürüyecek beden hiçbir hatıra geride yalnızlık çekmeyecek

Anahtarı içinde kırık bir kilit değil yüreğin
gel hasretin penceresinde nöbet tutan, yeryüzü güzelliklere hazır
Çık dışarı, güröl güröl akmakta kola girmeler
bölünecek o kadar edalı değerler var ki daha
Akarsuda bir ağaç dalı yolculuğum, talan edilmişti orman
kunduzun su setine takılıp kalan
Anlaşılması elbette gittikçe zorlaşıyor
derinleşiyor burukluk, sömürge, haksız yemin
Gidiyorsun, erkinin bohçada paylaşılan kavgaya olsun saadet
Müzeler biriktirir izin bakır tokasını
Unutma, yerçekimi de bitecek dünyanın

GÖZLERİ KAPALI BİR ÇEKMECE GÜNLÜĞÜM

Karda boğulanların sayısı çoğalmakta
 çoğalmakta kuraklık mevsimlerin alışmadığı
 Filin susuzluğu ile yollara düşüp kola içiyorum
 gözleri kapalı bir çekmeceydi günlüğüm
 Kulağın yelpazesinde kederin yelkovanı ve kereviti dinleniyordu
 Gözümü açtuğimde bir ceylanı kaptı yırtıcı bir bakış
 dünyanın figanında kaçan ağılböceğin kanatları yolundu
 ve yerküresi bir derviş gibi ekseninde dönüyordu çatırdayarak

Zürafanın boynunda düştü akşamın üstüne
 gardroptan çıkan kara tüldeki masal çocukların gözleriyle
 Yıllar yaşılandırıyor dinlenen şarkının dudağını
 uzaklaştırmaz gözlerin dem vurmasını
 Patikasından koptu dağından yuvarlanan kaya
 kabuğuna çekildi arzu, beş taş oynuyordu oç alma
 yabandomuzu yayılır duygularımın taze otunda
 Kırmızının tonları anlamak zor bilakis kökünden kopunca baş sayfı

Kıstağı kesmeli, domates ekilir düşünceye
 orakların harmana kalkışı yemine batmalı
 içindeki kuğu mavi ölümden uçmalı
 Doğruyu hiç değilse kederle gömmeli
 çakmaktaşının küçük kıvılcımının içindeki gururum
 Çocuğun ellinde başı kopuk bir oyuncak bebekti onurum
 Dinlemesini baştan öğrenmeli, fakat nereden başlamalıyım
 kim duyar mırıluları, inkârın damağında zedelenir ayaklar
 ağzı kapalı bir bildiri yırtılır dipçiklerin morluğunda

Elbisenin hışırıtısında yorgunluk, üst kattaki komşu karısını döver
 dışarıda gizem gömülür sırrın yamacına
 Dinle, arı umutla mutfaktaki camdan yol arar
 gök kararır zamanından önce, şiddet kollarını sıvazlamış
 kirpiler sonbaharın yaprağına sarılır
 Hangi yağmur başlayacak izleri çamura batırmak için

Büyük bir hırsla saldır coşkunun coşumuna
 doymuşum ağıtlardan kopan ipin kan zincirini görmekten
 Gömülür sarkık tören kuru bir ağaçta tırtır dolaşması
 Sevdiğim, rüzgâr bile dokunmaz oldu gel işaretlerine
 Sevilme içgüdüleriyle girerim akşamın koynuna

YANAR ELMA AĞACINDAKİ SİTEM

Söylenecek sözler var dilin ucuna saplanmış
kimi ağır, katı, kahve kokusunu hatırlatan
kimi istek dolu, hüsranlı renk panayırı
Uygun zamanı ara anlatmak için erkinliğini satanı
bileğini kelepçelerken günlerin ince aralıklarına

Evrim anlaşılmadıkça tamamlanmaz içteki dolambaç
çoğalır merak, içilecek su kesilir maymunun namus anlayışından
kötülük içindeki iyiliğe son darbeyi vurur
Tek başına kalınca yaşanan kente, yanar elma ağacındaki sitem
taşlamak nafile, sallanan başım daldaki meyve
Anlatılmaz çınarı ısıtan mavi alevin sıcaklığı
imgenin kırık mayhoş duygusunda

Beklenmedik karşılaşmadaki nutuk, yolcusu binmeyen taksi durağı
 mahallenin avucu dökülür sökülmüş alana
 Yıkılır boyna sarılan okul dozerlerin kucağında
 anlaşılmaz berberdeki monolog
 resmi dil değil bu asırlar arası susma
 Bıyık kesilir tutkunun ipek telini koparan dil kurslarında
 parolanın ve gülün yaprağında vazgeçer kardeşkanı
 Ulaşılmayacak yerlere dağılır tövbe
 dağılır birer birer yaldızlar, asimile olur parıltı karanlığa
 gel dinle, bertik içinde sinme
 Okunan her öykünün bitişinde
 hayatın tam ortasında tecavüze uğrar aydınlığın yürümesi
 kaynar acım, gezmelerim dayak yer
 sayısız bu inleme diz çöker zulmün önüne
 intihar edenlerin sayısı belli değil, zaten saymak boşuna
 Sevilmek için gelmiştim uğultunun çıplaklığına
 nar gibi dağılmışım binlere

EMERKEN GÜNÜN BAL RENGİNİ

Suçtu diyalog ölülerin orkestrasında
 gün susmaktan yana, gebe kaldı kumrular
 Kahrolası tekneler ilerler akıntıların balık kokusuna
 İnkâra sığınır dalyana takılan yüreklendirme
 kazıklar çakılır, bayrak gibi sallanır hazır ol duruşu
 Kargaşa, bildircin sürüsüne tüfek sıkma sonrası
 kaçışa duldalanan beygir, tütün kokar tüm yastıklar
 Ceketin yakasında saklanır karikatürün özgürlük rozeti
 Düşünceler anlamsızlaşır tapınaklara sığınıldığında
 elçiler yüzlerini kurşun kalemde gizler

Sakal taranır öğlen sıcaklığının ilk mercanında
 yağmalanır akşamın ilk uyanışı, deşarj oldu huzur
 Kimliğe suikast düzenler benlik, ferahlar satış
 İşçinin cefası reklama oyuncak oldur
 renklere soyunmuş çıplak teni sosyetenin öpülür
 Kuş sohbetini sevsin rençperin
 kim çizer tarihin memesinden kan emerken günün bal rengini
 ay belki düşer geceden

Göz suç işler, barikattan uzak durur gelin arabası
 görmezliğin mirası yastuğın altında
 otoyol kenarında bir tiyatro afişı yırtılır
 El gerse gerçeğin derisini
 cezaevine atılma ikilemi çıkar atasözlerinden
 Toplúca ocağa odun toplanır ütopyanın iskelesinde
 ayrılık hamurdan ekmek pişirir, ekmekten yolculuk
 Dağa sığınır çığlığın geyik kaçışı
 Adam bağırır
 "ben annemin yatağında doğdum" diye

Ses başlar tarihin beyaz kâğıdını karalamaya
 ilk resmi çalışma, sınırlar çekilir güçsüzün mühründen
 kanla boyanır ırmağın iki yakası
 Muskalara sarılır hoparlörlerin fetvası
 çoğalır ipinden yuvarlanan yoksulluğın kampanyası
 Hiçbir şey yokmuş gibi yeniden başladı korna sesi
 restorandan seyredilir güneşin uzaktaki batışı
 ve sınırların yasak bölgesi
 Gün kırar çekimserliğin içinde yaşıyan boyun eğmeyi
 tanıklığa anımsanmayacak çaput dikilir

Kölelik yeniden başladı, zorbanın adı bu sever pezevenk
 hiçbir yerde bulamaz bu oyunun soykırımı
 dikilir yüreğe kanlı bir hırkanın düğmesi
 Dili varyosla kırma zorunluluğu
 direniyor diyalektik ve çocukların masalı
 boşuna değil sapandaki taş
 Mastürbasyonla orgazm sağlar cinselliğin olgunlaşıması
 Erkeğin ve kadının kolu ile kayar dinin eli
 inancın bacak arasına

DUDAKLARI KESİK ŞARKILARIM

Kimse kalmamış atalarının dilinden kopan
ben kalmışım son kelimelerin acısını düğümleyen
Başka bir dilde ağlıyorum bir türlü boşalmıyor
yüreğimdeki burkan keder

Anlamı kalmadı toprağın ve ayın
kendi dilimle doldurmazsam sevincimin kadehini
İçemiyorum sevincimde sıçrayan kadın gülüşünü
hiçbir yâr kalmadı sarıldığımda
atalarımın tutkulu sözlerini söyleyen kulağıma

Tartışmalara dalsam dilimde diş yarası
kanatlarım kırık, dört yönden fırtına kopar
her anımsadığım kelime geç düşünülmüş öfke kıvılcımı
Gömüldüğümde toprağa bir avuç toprak atan olmayacak
yalnız kuruyan derim sarılacak bedenime
Tek başına ayrılmayacağım evrenden
gömülecek yazılmayan tarihim
ayakları olmayan tüm oyunlarım
dudakları kesik şarkılarım
Ninnilerimi artık hiçbir bebek duyamayacak

Yiğitlerimizin dövüşleri destanlarda boşuna mıydı
 goncadaki tanrı, ormandaki atalarımın ruhu
 söyleyin boşuna mıydı
 Boşuna mı kaçırdık sevdiklerimizi düşman kabilesinden

Ne işe yaradı doğaya sunduğumuz adak
 ey şehvetin koruyucusu
 Koruduğumuz ağaç, saygıyla önüne eğildiğimiz dağ
 her beş balıktan birini ırmağa tekrar armağan vermemiz
 Çiçeğin tohumunda başlayan koku, ne işe yaradı, söyleyin
 şimdi ocağımda yanmayan ateşin son sıcaklığı sönmekte

Öldüğümde gömülecek toprağa
 avcılar ava çıkar, yaşlılar öğüt verir
 nineler bereket duasını okur
 Toprağı işleyen ana, çocuktan adam, adamdan sevdalı yapan
 nafile tarlası sürülmeyecek geleneğimin

Yok oldu rüzgâr, güneş battı bir daha doğmamak için
 Ölmek için atalarımı çağırırım, sohbetinize hasretim

ÇOKTAN SUSARDI SEVDASIZLIK

Köprünün altında çilek düşüncelerde gizlenme
reklamlara hazırlanıyordu konuşmacılar yabancı bir dilde
Soluk alıp verme sayın siz bu beklentiği
patikanın dalında, nehir akışında, sözlüklerin açıklamasında
balıklı çakıl taşlarının kargaşasında
Yaşam soluk inceliğinde, türkü gibi içten, tek yumruk
Soğuksa, berraksa, çetinse bu bekleyiş isyan kapısında
bir dinlenme kabul edin bunu
bu anki sükûnun zarif bir kabuk çatlaması

Geçidin altında yaslanma nemli toprağa
 Makaledeki çöpür düşünceleri yakılmakta
 eli ısıtma çabası sayın bu çılgınlığı
 Hataların kabzasını kül etme sorumluluğu
 bu yapılmazsa yanmış kibrit çöpüne dönecek sıra
 Olgunlaşma kabul edin bu alevlerin ramak kalmasını
 mermilerin paslanan arpacığında

Vadinin ortasında yayları kopmuş bir ocak ayı
 hüznün iğnesi ökse çubuğu, sefaletten kaçan palto
 Jiletle kazınan albeni, benliğin vahasına dikilen
 Sevinç göklere tırpanla kök salan kestane
 hendeklerin ipini koparan, daha derine düşer tabanca
 buzlu akıntıya
 Turnaları saklayan babaannenin sandığı açılır yavaş yavaş
 laleler konuşabilseydi çoktan susardı sevdasızlık

İÇİNDEKİLER

özgürlüğün boyundan öpmesi	5
ipteki tüm düğümler	7
gerek kalmaz	8
dilinden öperim tüm sarılmaların	9
ıslanmamın gömlek değiştirmesi	10
duygunun yeşilliği	12
gecede yapılan çıplak çekim	14
pilleri bitmiş tüm oyuncakların	16
işçiliğim yetim kalır geride	18
özlemini sarar mahpuslar	20
hayatla sevişmeye başladığında kederim	22
kelimelerin kökü sökölür	24
aynı sevincin çayı içilir	26
birlikte girdik bu susmanın komasına	28
sözlerin kırık oku	30
hiçbir sığınak kalmadı insandan başka	32
penceresi kırık bir zeplindi yürek	34
taşıyor suskunluk burundan	36
depremi sulayan bir uykusuzluk	38
süvari alayında dolaşır eve dönüşler	39
mavi yurdumda ılık güneş	40
yakılır kitaplar yazılmadan	42

GÖZLERİ KAPALI BİR ÇEKMECE GÜNLÜĞÜM

çoktan susmuştu oruçlar	47
baharda yapraksız gökyüzü	48
bastona yaslanadursun gece	50
kuşların da cenneti yeryüzü	52
ay yine kurt zamanı	54
kelimelerin göçebeliğinde	56
ayrılığı demeklerken	58
saldırıya hazırlanır okumamışlık	60
kumsalda arınır sabah uyanışı	62
sis kalkmaz ara sokaktan	64

kum saati dişlerini fırçalar	66
sevda bilir kanayan yeri	70
dere boğulur kar sularında	72
silahlar konuşurken gözaltında	74
kadehe uzanan soru	76
infilake hazırdı öfke	78
suskunluğun beşik sallaması	80
yeryüzü güzelliklere hazır	82
gözleri kapalı bir çekmece günlüğüm	84
yanar elma ağacındaki sitem	86
emerken günün bal rengini	88
dudakları kesik şarkıların	90
çoktan susardı sevdasızlık	92

ALİ ŞERİK

Sevdanın Yırtılan Yeri

İlk kitabı Yalan Kuşusu'nda da vurguladığı gibi Ali Şerik yanlışından kaçmayan bir şairdir. Elinizdeki kitapta bunu nerdeyse sevimli hale getirerek fısıldıyor:

"Bilinir, hatanın kız sesiyle haşır neşirim"

Duygularından koparılmış bir insanlıkla yüz yüze oluşumuzu ise şu dizede dile getiriyor:

"Sürgüne gönderilen duygunun kasabası boşaltılmış"

Olaylara seçirci kalanlar onun dizelerinde ince alayla eleştiriliyor:

"artık hazırım her yıl seyretmeye Deniz Gezmiş'in
tekrar asılmasını, derimden darağacı, susan sesim cellat
gövdemde sallanır körpe bir genç"

İçindeki çocuğu hiç ütirmeksizin tüm yaşamı onunla dolaşma isteği okuru da kıskırtır:

"Bedenin kozasındaki yaşama yaklaştım, eğilip çocuğun kulağına
kırılanguş uşurdum, geri dönmeyen vapurların deniz ötesi yolculuklarına"

Hollanda'da yaşayan Ali Şerik duyarlılığı ve insana eğilişiyle dünyalı bir şair...

BROY
YAYINEVİ

Mis Sk. 17/1
Beyoğlu-İstanbul
tel-faks: (0212) 243 67 78

ISBN 973-398-063-3

9 789733 980636